

<p>1) Genesis – Chapter 26, verse 24 (24) And YHWH appeared to him on that night and said, "I am the God of Abraham, your father. Fear not, for I am with you, and I will bless you and multiply your seed for the sake of Abraham, My servant."</p> <p>Numbers – Chapter 12, verse 7 (7) Not so is My servant Moses; he is faithful throughout My house.</p>	<p>(1) בראשית פרק כו, כד (כד) וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אֲבִרְהָם אֲבִיךָ אֵל תִּירָא כִּי אֲתִידָךְ אֲנֹכִי וַיְבָרֶכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת זַרְעֲךָ בְּעֶבֶר אֲבִרְהָם עַבְדִּי :</p> <p>במדבר פרק יב, ז (ז) לֹא כֹן עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא :</p>
---	---

<p>2) Abraham Genesis – Chapter 12 1 YHWH said to Abram, "Go forth from your native land and from your father's house to the land that I will show you.</p> <p>Chapter 14 18 And King Melchizedek of Salem brought out bread and wine; he was a priest of God Most High. 19 He blessed him, saying, "Blessed be Abram of God Most High, Creator of heaven and earth. 20 And blessed be God Most High, Who has delivered your foes into your hand." And [Abram] gave him a tenth of everything.</p> <p>Chapter 15 1 Some time later, the word of YHWH came to Abram in a vision. He said, "Fear not, Abram, I am a shield to you; Your reward shall be very great." 2 But Abram said, "O Lord GOD, what can You give me, seeing that I shall die childless, and the one in charge of my household is Dammesek Eliezer!" 3 Abram said further, "Since You have granted me no offspring, my steward will be my heir." 4 The word of YHWH came to him in reply, "That one shall not be your heir; none but your very own issue shall be your heir." 5 He took him outside and said, "Look toward heaven and count the stars, if you are able to count them." And He added, "So shall your offspring be." 6 And because he put his trust in YHWH, He reckoned it to his merit.</p> <p>Chapter 17 1 When Abram was ninety-nine years old, YHWH appeared to Abram and said to him, "I am El Shaddai. Walk in My ways and be perfect. 2 I will establish My covenant between Me and you, and I will make you exceedingly numerous." 3 Abram threw himself on his face; and God spoke to him further, 4 "As for Me, this is My covenant with you: You shall be the</p>	<p>(2) אברהם בראשית פרק יב (א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל אֲבִרְם לֵךְ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אֲבִיךָ אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ :</p> <p>פרק יד (יח) וּמִלְכִּי צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לֶחֶם וְיַיִן וְהוּא כֹהֵן לֵאלֹהֵי עֵלְיוֹן : (יט) וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אֲבִרְם לֵאלֹהֵי עֵלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : (כ) וּבְרוּךְ אֵל עֵלְיוֹן אֲשֶׁר מָגַן צִרְיָךְ בְּיָדָךְ וַיִּתֵּן לּוֹ מִצֵּשֶׁר מִכָּל :</p> <p>פרק טו (א) אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְּבַר ה' אֶל אֲבִרְם בְּמַחֲזָה לֵאמֹר אֵל תִּירָא אֲבִרְם אֲנֹכִי מָגֵן לְךָ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד : (ב) וַיֹּאמֶר אֲבִרְם אֲדֹנָי ה' מַה תִּתֶּן לִי וְאֲנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבֶן מִשְׁק בֵּיתִי הוּא יִדְמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר : (ג) וַיֹּאמֶר אֲבִרְם הֵן לִי לֹא נִתְּתָה זָרַע וְהִנֵּה בֶן בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי : (ד) וְהִנֵּה דְּבַר ה' אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ הוּא יִירָשְׁךָ : (ה) וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הֲבִט נָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם תּוּכַל לְסַפֵּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה הָיָה זַרְעֲךָ : (ו) וְהֶאֱמַן בֵּה' וַיַּחֲשֹׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה :</p> <p>פרק יז (א) וַיְהִי אֲבִרְם בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה וַתֵּשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא ה' אֶל אֲבִרְם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֵל שְׂדֵי הַתְּחֵלָה לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים : (ב) וְאֶתְּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וְאֶרְבֶּה אוֹתְךָ בְּמֵאֹד מְאֹד : (ג) וַיִּפֹּל אֲבִרְם עַל פָּנָיו וַיַּדְבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר : (ד) אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אֲתִידָךְ וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם : (ה) וְלֹא יִקְרָא עוֹד אֶת</p>
--	--

father of a multitude of nations. 5 And you shall no longer be called Abram, but your name shall be Abraham, for I make you the father of a multitude of nations. 6 I will make you exceedingly fertile, and make nations of you; and kings shall come forth from you.

Chapter 18 17 Now YHWH had said, "Shall I hide from Abraham what I am about to do, 18 since Abraham is to become a great and populous nation and all the nations of the earth are to bless themselves by him? 19 For I have singled him out, that he may instruct his children and his posterity to keep the way of YHWH by doing what is just and right, in order that YHWH may bring about for Abraham what He has promised him." 20 Then YHWH said, "The outrage of Sodom and Gomorrah is so great, and their sin so grave! 21 I will go down to see whether they have acted altogether according to the outcry that has reached Me; if not, I will take note." 22 The men went on from there to Sodom, while Abraham remained standing before YHWH. 23 Abraham came forward and said, "Will You sweep away the innocent along with the guilty? 24 What if there should be fifty innocent within the city; will You then wipe out the place and not forgive it for the sake of the innocent fifty who are in it? 25 Far be it from You to do such a thing, to bring death upon the innocent as well as the guilty, so that innocent and guilty fare alike. Far be it from You! Shall not the Judge of all the earth deal justly?" 26 And YHWH answered, "If I find within the city of Sodom fifty innocent ones, I will forgive the whole place for their sake." 27 Abraham spoke up, saying, "Here I venture to speak to my Lord, I who am but dust and ashes: 28 What if the fifty innocent should lack five? Will You destroy the whole city for want of the five?" And He answered, "I will not destroy if I find forty-five there." 29 But he spoke to Him again, and said, "What if forty should be found there?" And He answered, "I will not do it, for the sake of the forty." 30 And he said, "Let not my Lord be angry if I go on: What if thirty should be found there?" And He answered, "I will not do it if I find thirty there." 31 And he said, "I venture again to speak to my Lord: What if twenty should be found there?" And He answered, "I will not destroy, for the sake of the twenty." 32 And he said, "Let not my Lord be angry if I speak but this last time: What if ten should be found there?" And He answered, "I will not destroy, for the sake of the ten."

שְׁמֶךָ אַבְרָם וְהָיָה שְׁמֶךָ אַבְרָהָם כִּי אַבְרָהָם הָיָה לְגוֹי גָּדוֹל וְעַצוֹם וְנִבְרָכוּ בּוֹ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ: (יט) כִּי יִדְעִיתִי לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְנֶה אֶת בְּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמְרוּ דֶּרֶךְ ה' לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הָבִיא ה' עַל אַבְרָהָם אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלָיו: (כ) וַיֹּאמֶר ה' זַעֲקוֹת סֹדֶם וְעִמְרָה כִּי רַבָּה וְחַטָּאתָם כִּי כְבֹּדָה מְאֹד: (כא) אֲרִבָּהָ נָא וְאַרְבָּהָ הַכְּצַעֲקוּתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עֲשׂוּ כָלָה וְאִם לֹא אֲדַעָה: (כב) וַיִּפְּנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ סֹדֶמָה וְאַבְרָהָם עֹדֵנּוּ עֹמֵד לִפְנֵי ה': (כג) וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הָאֵף תִּסְפֶּה צָדִיק עִם רָשָׁע: (כד) אוֹלֵי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צָדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר הָאֵף תִּסְפֶּה וְלֹא תִשָּׂא לְמָקוֹם לְמַעַן חֲמִשִּׁים הַצָּדִיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ: (כה) חֲלָלָה לָךְ מַעֲשֵׂת כְּדִבְרֵי הָזֶה לְהַמִּית צָדִיק עִם רָשָׁע וְהָיָה כְּצָדִיק כְּרָשָׁע חֲלָלָה לָךְ הַשֹּׁפֵט כָּל הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט: (כו) וַיֹּאמֶר ה' אִם אֶמְצָא בְּסֹדֶם חֲמִשִּׁים צָדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְנִשְׁאַתִּי לְכָל הַמָּקוֹם בְּעִבּוֹרָם: (כז) וַיֵּנֶן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא הוֹאֵלְתִּי לְדָבָר אֵל אֲדֹנָי וְאֶנְכִּי עֹפֵר וְאֹפֵר: (כח) אוֹלֵי יַחֲסִרוּן חֲמִשִּׁים הַצָּדִיקִים חֲמִשָּׁה הִתְשַׁחֲתוּ בְּחַמְשָׁה אֶת כָּל הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחֲתֶנּוּ אִם אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וְחַמְשָׁה: (כט) וַיִּסָּף עוֹד לְדָבָר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה בְּעִבּוֹר הָאֲרָבָעִים: (ל) וַיֹּאמֶר אֵל נָא יַחֲרֵלֵאדָנִי וְאֲדַבֶּרָה אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה אִם אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים: (לא) וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא הוֹאֵלְתִּי לְדָבָר אֵל אֲדֹנָי אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחֲתֶנּוּ בְּעִבּוֹר הָעֶשְׂרִים: (לב) וַיֹּאמֶר אֵל נָא יַחֲרֵלֵאדָנִי וְאֲדַבֶּרָה אֵף הַפֶּעַם אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם עֶשְׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחֲתֶנּוּ בְּעִבּוֹר הָעֶשְׂרָה:

Chapter 21 9 Sarah saw the son whom Hagar the Egyptian had borne to Abraham playing. 10 She said to Abraham, "Cast out that slave-woman and her son, for the son of that slave shall not share in the inheritance with my son Isaac." 11 The matter distressed Abraham greatly, for it concerned a son of his. 12 But God said to Abraham, "Do not be distressed over the boy or your slave; whatever Sarah tells you, do as she says, for it is through Isaac that offspring shall be continued for you. 13 As for the son of the slave-woman, I will make a nation of him, too, for he is your seed." 14 Early next morning Abraham took some bread and a skin of water, and gave them to Hagar. He placed them over her shoulder, together with the child, and sent her away. And she wandered about in the wilderness of Beer-sheba.

Chapter 22 1 Some time afterward, God put Abraham to the test. He said to him, "Abraham," and he answered, "Here I am." 2 And He said, "Take your son, your favored one, Isaac, whom you love, and go to the land of Moriah, and offer him there as a burnt offering on one of the heights that I will point out to you." 3 So early next morning, Abraham saddled his ass and took with him two of his servants and his son Isaac. He split the wood for the burnt offering, and he set out for the place of which God had told him. 4 On the third day Abraham looked up and saw the place from afar. 5 Then Abraham said to his servants, "You stay here with the ass. The boy and I will go up there; we will worship and we will return to you." 6 Abraham took the wood for the burnt offering and put it on his son Isaac. He himself took the firestone and the knife; and the two walked off together. 7 Then Isaac said to his father Abraham, "Father!" And he answered, "Yes, my son." And he said, "Here are the firestone and the wood; but where is the sheep for the burnt offering?" 8 And Abraham said, "God will see to the sheep for His burnt offering, my son." And the two of them walked on together. 9 They arrived at the place of which God had told him. Abraham built an altar there; he laid out the wood; he bound his son Isaac; he laid him on the altar, on top of the wood. 10 And Abraham picked up the knife to slay his son. 11 Then an angel of YHWH called to him from heaven: "Abraham! Abraham!" And he answered, "Here I am." 11 And he said, "Do not raise your hand against the boy, or do

פרק כא (ט) ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק: **(י)** ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם צחק: **(יא)** וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודות בנו: **(יב)** ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע: **(יג)** וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרע הוא: **(יד)** וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע:

פרק כב (א) ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: **(ב)** ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: **(ג)** וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: **(ד)** ביום השלישי וישא אברהם את עינו וירא את המקום מרחק: **(ה)** ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוו ונשובה אליכם: **(ו)** ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: **(ז)** ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השע לעלה: **(ח)** ויאמר אברהם אלהים יראה לו השע לעלה בני וילכו שניהם יחדו: **(ט)** ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערף את העצים ויעקד את יצחק בנו וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: **(יא)** ויקרא אליו מלאך ה' מן השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני: **(יב)** ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש

anything to him. For now I know that you fear God, since you have not withheld your son, your favored one, from Me."

לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני:

3) Moses

Exodus

Chapter 3 4 When YHWH saw that he had turned aside to look, God called to him out of the bush: "Moses! Moses!" He answered, "Here I am." 5 And He said, "Do not come closer. Remove your sandals from your feet, for the place on which you stand is holy ground. 6 I am," He said, "the God of your father, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob." And Moses hid his face, for he was afraid to look at God. 7 And YHWH continued, "I have surely seen the plight of My people in Egypt and have heeded their outcry because of their taskmasters; yes, I am mindful of their sufferings. 8 I have come down to rescue them from the Egyptians and to bring them out of that land to a good and spacious land, a land flowing with milk and honey, the region of the Canaanites, the Hittites, the Amorites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites. 9 Now the cry of the Israelites has reached Me; moreover, I have seen how the Egyptians oppress them. 10 Come, therefore, I will send you to Pharaoh, and you shall free My people, the Israelites, from Egypt." 11 But Moses said to God, "Who am I that I should go to Pharaoh and free the Israelites from Egypt?" 12 And He said, "I will be with you; that shall be your sign that it was I who sent you. And when you have freed the people from Egypt, you shall worship God at this mountain." 13 Moses said to God, "When I come to the Israelites and say to them, 'The God of your fathers has sent me to you,' and they ask me, 'What is His name?' what shall I say to them?" 14 And God said to Moses, "Ehyeh-Asher-Ehyeh." He continued, "Thus shall you say to the Israelites, 'Ehyeh sent me to you.'" 15 And God said further to Moses, "Thus shall you speak to the Israelites: YHWH, the God of your fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, has sent me to you: This shall be My name forever, This My appellation for all eternity. 16 "Go and assemble the elders of Israel and say to them: YHWH, the God of your fathers, the God of Abraham, Isaac, and Jacob, has appeared to me and said, 'I have taken note of you and of what is being done to you in Egypt, 17 and I have declared: I will take you out of the misery of Egypt to the land of the Canaanites, the Hittites, the Amorites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites, to a land

(3) משה

שמות

פרק ג (ד) וַיֵּרָא ה' כִּי סָר לְרֹאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסִּנֶּה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲנִי: (ה) וַיֹּאמֶר אֶל תִּקְרַב הָלֶם שֶׁל נִעְלִיד מַעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדָמַת קֹדֶשׁ הוּא: (ו) וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מִהִבֵּיט אֶל הָאֱלֹהִים: (ז) וַיֹּאמֶר ה' רֹאה רְאִיתִי אֶת עָנִי עָמִי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת צַעֲקָתָם שְׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נִגְשָׁיו כִּי יָדַעְתִּי אֶת מַכָּאֲבָיו: (ח) וְאֵרַד לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן הָאֶרֶץ הַהִוא אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה אֶל אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ אֶל מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָעַמֹּרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי: (ט) וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלָי וְגַם רְאִיתִי אֶת הַלֶּחֶץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם: (י) וְעַתָּה לָכֵן וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת עָמִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: (יא) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים מִי אֲנֹכִי כִּי אֵלֶךְ אֶל פַּרְעֹה וְכִי אוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: (יב) וַיֹּאמֶר כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה לָּךְ הָאוֹת כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאָךְ אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה: (יג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמְרוּ לִי מָה שְׁמוֹ מָה אֵמַר אֲלֵהֶם: (יד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶ�ה אֶהְיֶה אִתְּךָ וְיֹאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם: (טו) וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל מֹשֶ�ה כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה שְׁמִי לְעַלְמָם וְזֶה זִכְרִי לְדֹר דֹּר: (טז) לָךְ וְאֶסְפֶּתְךָ אֶת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם ה' אֱלֹהֵי

flowing with milk and honey.’ 18 They will listen to you; then you shall go with the elders of Israel to the king of Egypt and you shall say to him, ‘YHWH, the God of the Hebrews, manifested Himself to us. Now therefore, let us go a distance of three days into the wilderness to sacrifice to YHWH our God.’ 19 Yet I know that the king of Egypt will let you go only because of a greater might. 20 So I will stretch out My hand and smite Egypt with various wonders which I will work upon them; after that he shall let you go. 21 And I will dispose the Egyptians favorably toward this people, so that when you go, you will not go away empty-handed. 22 Each woman shall borrow from her neighbor and the lodger in her house objects of silver and gold, and clothing, and you shall put these on your sons and daughters, thus stripping the Egyptians.”

Chapter 4 1 But Moses spoke up and said, “What if they do not believe me and do not listen to me, but say: YHWH did not appear to you?” 2 YHWH said to him, “What is that in your hand?” And he replied, “A rod.” 3 He said, “Cast it on the ground.” He cast it on the ground and it became a snake; and Moses recoiled from it. 4 Then YHWH said to Moses, “Put out your hand and grasp it by the tail”—he put out his hand and seized it, and it became a rod in his hand— 5 “that they may believe that YHWH, the God of their fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did appear to you.” 6 YHWH said to him further, “Put your hand into your bosom.” He put his hand into his bosom; and when he took it out, his hand was encrusted with snowy scales! 7 And He said, “Put your hand back into your bosom.”—He put his hand back into his bosom; and when he took it out of his bosom, there it was again like the rest of his body.— 8 “And if they do not believe you or pay heed to the first sign, they will believe the second. 9 And if they are not convinced by both these signs and still do not heed you, take some water from the Nile and pour it on the dry ground, and it—the water that you take from the Nile—will turn to blood on the dry ground.” 10 But Moses said to YHWH, “Please, O Lord, I have never been a man of words, either in times past or now that You have spoken to Your servant; I am slow of speech and slow of tongue.” 11 And YHWH said to him, “Who gives man speech? Who makes him dumb or deaf, seeing or blind? Is it not I, YHWH? 12 Now go, and I will be with you as you speak and will instruct you what to say.” 13 But he said, “Please, O Lord, make someone else Your agent.” 14 YHWH

אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פֶּקֶד פְּקֻדֹתַי
אֶתְכֶם וְאֶת הָעָשׂוּי לָכֶם בְּמִצְרַיִם: (יז)
וְאֵלֶּכָּה אֲעֲלֶה אֶתְכֶם מִצְרַיִם אֶל
אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַחִוִּי וְהַכְּבֻשִׁי אֶל אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
וְדָבָשׁ: (יח) וְשָׁמְעוּ לְקֹלְךָ וּבִאתָ אֵתָּה
וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וְאָמְרָתָם אֵלָיו ה' אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים
נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נִלְכָּה נֶאֱדָרְךָ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים בְּמִדְבָּר וְנִזְבַּחָה לָּהּ אֱלֹהֵינוּ:
(יט) וְאֵנִי יָדַעְתִּי כִּי לֹא יִתֶּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ
מִצְרַיִם לְהֵלֶךְ וְלֹא בִּיד חֲזָקָה: (כ)
וְשִׁלַּחְתִּי אֶת יָדִי וְהִכִּיתִי אֶת מִצְרַיִם
בְּכָל נֶפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ
וְאֶחָדֵי כֹן יִשְׁלַח אֶתְכֶם: (כא) וְנִתַּתִּי
אֶת חֹן הָעֵס הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהִיא
כִּי תֵלְכוּן לֹא תֵלְכוּ רִיקָם: (כב)
וְשִׁאֲלָה אֲשֶׁה מִשְׁכָּנְתָּה וּמִגְרַת בֵּיתָה
כָּלִי כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וְשִׁמְלֹת וְשִׁמְטוֹת עַל
בְּנֵיכֶם וְעַל בְּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת
מִצְרַיִם:

פרק ד (א) וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא
יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקֹלִי כִּי יֹאמְרוּ
לֹא נִרְאָה אֵלֶיךָ ה': (ב) וַיֹּאמֶר אֵלָיו ה'
מִזֶּה מָה זֶה בְּיָדְךָ וַיֹּאמֶר מֶטֶה: (ג)
וַיֹּאמֶר הִשְׁלִיכֵהוּ אֶרֶץ וַיִּשְׁלַכְהוּ
אֶרֶץ וַיְהִי לְנָחֹשׁ וַיִּנָּס מֹשֶׁה מִפָּנָיו:
(ד) וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וְאָחַז
בְּזִנְבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֹק בּוֹ וַיְהִי לְמֶטֶה
בְּכַפּוֹ: (ה) לְמַעַן יֵאֱמִינוּ כִּי נִרְאָה אֵלֶיךָ
ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: (ו) וַיֹּאמֶר ה' לוֹ
עוֹד הֲבֵא נָא יָדְךָ בְּחִיקְךָ וַיָּבֵא יָדוֹ
בְּחִיקוֹ וַיּוֹצֵאָהּ וַיְהִי זֶדוּ מִצְרַעַת
כְּשָׁלֵג: (ז) וַיֹּאמֶר הֲשֵׁב יָדְךָ אֶל חִיקְךָ
וַיִּשְׁבֵּב יָדוֹ אֶל חִיקוֹ וַיּוֹצֵאָהּ מִחִיקוֹ
וַיְהִי שָׁבָה כְּבָשָׂרוֹ: (ח) וְהִיא אִם לֹא
יֵאֱמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקֹל הָאֵת
הָרִאשׁוֹן וְהָאֲמִינוּ לְקֹל הָאֵת הָאַחֲרוֹן:
(ט) וְהִיא אִם לֹא יֵאֱמִינוּ גַם לְשִׁנִּי
הָאֲתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקֹלְךָ
וְלִקְחָתָהּ מִמִּימִי הַיָּאֵר וְשִׁפְכָתָהּ הַיִּבְשָׁה
וְהִיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן הַיָּאֵר וְהִיוּ
לְדָם בַּיּוֹשֶׁת: (י) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל ה' בִּי

became angry with Moses, and He said, "There is your brother Aaron the Levite. He, I know, speaks readily. Even now he is setting out to meet you, and he will be happy to see you. 15 You shall speak to him and put the words in his mouth—I will be with you and with him as you speak, and tell both of you what to do— 16 and he shall speak for you to the people. Thus he shall serve as your spokesman, with you playing the role of God to him, 17 and take with you this rod, with which you shall perform the signs." 18 Moses went back to his father-in-law Jethro and said to him, "Let me go back to my kinsmen in Egypt and see how they are faring." And Jethro said to Moses, "Go in peace." 19 YHWH said to Moses in Midian, "Go back to Egypt, for all the men who sought to kill you are dead." 20 So Moses took his wife and sons, mounted them on an ass, and went back to the land of Egypt; and Moses took the rod of God with him. 21 And YHWH said to Moses, "When you return to Egypt, see that you perform before Pharaoh all the marvels that I have put within your power. I, however, will stiffen his heart so that he will not let the people go. 22 Then you shall say to Pharaoh, 'Thus says YHWH: Israel is My first-born son. 23 I have said to you, "Let My son go, that he may worship Me," yet you refuse to let him go. Now I will slay your first-born son.'" 24 At a night encampment on the way, YHWH encountered him and sought to kill him. 25 So Zipporah took a flint and cut off her son's foreskin, and touched his legs with it, saying, "You are truly a bridegroom of blood to me!" 26 And when He let him alone, she added, "A bridegroom of blood because of the circumcision."

Chapter 32 7 YHWH spoke to Moses, "Hurry down, for your people, whom you brought out of the land of Egypt, have acted basely. 8 They have been quick to turn aside from the way that I enjoined upon them. They have made themselves a molten calf and bowed low to it and sacrificed to it, saying: 'This is your god, O Israel, who brought you out of the land of Egypt!'" 9 YHWH further said to Moses, "I see that this is a stiffnecked people. 10 Now, let Me be, that My anger may blaze forth against them and that I may destroy them, and make of you a great nation." 11 But Moses implored YHWH his God, saying, "Let not Your anger, O Lord, blaze forth against Your people, whom You delivered from the land of Egypt with great power and with a mighty hand. 12 Let not the Egyptians say, 'It was with evil intent that He delivered

אֶדְנִי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי גַם מִתְמוּל
גַּם מִשְׁלֵשׁם גַּם מֵאֲזֵ דְבָרָךְ אֶל עַבְדְּךָ
כִּי כְבֹד פָּה וְכַבֵּד לְשׁוֹן אֲנֹכִי : (יא)
וַיֹּאמֶר ה' אֵלָיו מִי שֵׁם פֶּה לְאָדָם אוֹ
מִי יָשׁוּם אֵלֶם אוֹ חֲרָשׁ אוֹ פֶקֶח אוֹ עֹר
הֲלֹא אֲנֹכִי ה' : (יב) וַעֲתָה לֵךְ וְאֲנֹכִי
אֶהְיֶה עִם פִּידְךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֹּר :
(יג) וַיֹּאמֶר בִּי אֶדְנִי שְׁלַח נָא בְּיָד
תְּשֻׁלַּח : (יד) וַיַּחֲר אַף ה' בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
הֲלֹא אֶהְרֹן אֶחִידְךָ הַלֵּוִי יִדְעָתִי כִּי דְבַר
יְדֹבֵר הוּא וְגַם הִנֵּה הוּא יֵצֵא לִקְרֹאתְךָ
וְרֹאֶךָ וְשִׁמַּח בְּלִבּוֹ : (טו) וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו
וְשִׁמַּתָּ אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה
עִם פִּידְךָ וְעִם פִּיהוֹ וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֶת
אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן : (טז) וְדַבַּר הוּא לֵךְ אֶל
הָעָם וְהִנֵּה הוּא יִהְיֶה לְךָ לִפֶּה וְאַתָּה
תִּהְיֶה לוֹ לְאֱלֹהִים : (יז) וְאַתָּה הַמַּטֵּה
הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֶת
הָאֵתָת : פ (יח) וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל
יֶתֶר חֹתְנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֲלֶכָה נָא וְאֲשׁוּבָה
אֶל אַחִי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה הַעוֹדֶם
חַיִּים וַיֹּאמֶר יֶתֶר לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם :
(יט) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבָּר לֵךְ שָׁב
מִצְרַיִם כִּי מִתּוֹ כָּל הָעֹנְשִׁים
הַמְּבַקְשִׁים אֶת נַפְשְׁךָ : (כ) וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת אֲשֵׁתוֹ וְאֶת בְּנָיו וַיִּרְכְּבֵם עַל הַחֲמֹר
וַיָּשָׁב אֶרְצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת
מַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ : (כא) וַיֹּאמֶר ה'
אֶל מֹשֶׁה בְּלִקְתֶּךָ לָשׁוּב מִצְרַיִם רָאֵה
כָּל הַמִּפְתִּי אֲשֶׁר שִׁמַּתִּי בְּיָדְךָ
וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי פְרַעֲה וְאֲנִי אַחֲזֹק אֶת
לִבּוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת הָעָם : (כב) וַאֲמַרְתָּ
אֶל פְּרַעֲה כֹה אָמַר ה' בְּנִי בְכֹרִי
יִשְׂרָאֵל : (כג) וַאֲמַר אֶלֶיךָ שְׁלַח אֶת בְּנִי
וַיַּעֲבֹדֵנִי וְתִמְאֹן לְשַׁלְחוֹ הִנֵּה אֲנֹכִי הֵרָג
אֶת בְּנֶךָ בְּכָרְךָ : (כד) וַיְהִי בְּדֶרֶךְ בְּמַלְּוֹן
וַיִּפְגְּשׁוּהוּ ה' וַיִּבְקֹשׁ הַמִּיתוֹ : (כה)
וַתִּקַּח צִפּוֹרָה צֹר וַתִּכְרֹת אֶת עֶרְלַת בְּנֶהָ
וַתַּגֵּעַ לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתָן דְּמַיִם
אַתָּה לִּי : (כו) וַיִּרַף מִמֶּנּוּ אִזּוֹ אֲמָרָה
חֲתָן דְּמַיִם לְמוֹלֶת : פ

פרק לב (ז) וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵךְ רֹד
כִּי שַׁחַת עָמַד אֲשֶׁר הָעֲלִיתָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם : (ח) סֵרוּ מִהֵר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
צִוִּיתָם עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסִּכָּה וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לוֹ וַיִּזְבְּחוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ

them, only to kill them off in the mountains and annihilate them from the face of the earth.' Turn from Your blazing anger, and renounce the plan to punish Your people. 13 Remember Your servants, Abraham, Isaac, and Israel, how You swore to them by Your Self and said to them: I will make your offspring as numerous as the stars of heaven, and I will give to your offspring this whole land of which I spoke, to possess forever." 14 And YHWH renounced the punishment He had planned to bring upon His people. 15 Thereupon Moses turned and went down from the mountain bearing the two tablets of the Pact, tablets inscribed on both their surfaces: they were inscribed on the one side and on the other. 16 The tablets were God's work, and the writing was God's writing, incised upon the tablets. 17 When Joshua heard the sound of the people in its boisterousness, he said to Moses, "There is a cry of war in the camp." 18 But he answered, "It is not the sound of the tune of triumph, Or the sound of the tune of defeat; It is the sound of song that I hear!" 19 As soon as Moses came near the camp and saw the calf and the dancing, he became enraged; and he hurled the tablets from his hands and shattered them at the foot of the mountain. 20 He took the calf that they had made and burned it; he ground it to powder and strewn it upon the water and so made the Israelites drink it. 21 Moses said to Aaron, "What did this people do to you that you have brought such great sin upon them?" 22 Aaron said, "Let not my lord be enraged. You know that this people is bent on evil. 23 They said to me, 'Make us a god to lead us; for that man Moses, who brought us from the land of Egypt—we do not know what has happened to him.' 24 So I said to them, 'Whoever has gold, take it off!' They gave it to me and I hurled it into the fire and out came this calf!" 25 Moses saw that the people were out of control—since Aaron had let them get out of control—so that they were a menace to any who might oppose them. 26 Moses stood up in the gate of the camp and said, "Whoever is for YHWH, come here!" And all the Levites rallied to him. 27 He said to them, "Thus says YHWH, the God of Israel: Each of you put sword on thigh, go back and forth from gate to gate throughout the camp, and slay brother, neighbor, and kin." 28 The Levites did as Moses had bidden; and some three thousand of the people fell that day. 29 And Moses said, "Dedicate yourselves to YHWH this day—for each of you has been against son and brother—that He may bestow a blessing upon you today." 30 The next day Moses said to the

יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלִידָהּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (ט) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה רְאִיתִי אֶת הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם קֶשֶׁה עֵרְף הוּא: (י) וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִי וַיַּחַר אַפִּי בָהֶם וְאֶכְלֶם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גָּדוֹל: (יא) וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת פָּנָיו ה' אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה ה' יַחַר אַפְּךָ בְּעַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכֶם גָּדוֹל וּבִיד חֲזָקָה: (יב) לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לָהֶרֶץ אַתֶּם בְּהָרִים וּלְכַלְתֶּם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוֹב מִחֶרֶן אַפְּךָ וְהִנַּחֶם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ: (יג) זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּבְדָבָר אֱלֹהִים אֲרָבָה אֶת זֶרְעֶכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן לְזֶרְעֶכֶם וְנָחֳלוּ לָעַלְם: (יד) וַיִּנָּחֶם ה' עַל הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לָעָמוֹ: פ (טו) וַיִּפֹּן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר וּשְׁנֵי לַחַת הַעֲדֹת בְּיָדוֹ לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים: (טז) וְהַלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמְכָּתֵב מְכָתֵב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל הַלַּחַת: (יז) וַיִּשְׁמַע וַיִּחַשְׁעַ אֶת קוֹל הָעָם בְּרָעָה וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בְּמַחֲנֶה: (יח) וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוֹת חִלּוּשָׁה קוֹל עֲנוֹת אֲנָכִי שְׁמַע: (יט) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל הַמַּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת הָעֵגֶל וּמַחֲלֹת וַיַּחַר אֵף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת הַלַּחַת וַיִּשְׁבֵּר אֶתָם תַּחַת הָהָר: (כ) וַיִּקַּח אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר דָּק וַיִּזֹּר עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשְׁק אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (כא) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן מַה עָשִׂה לָּךְ הָעָם הַזֶּה כִּי הִבֵּאתָ עָלָיו חֲטָאָה גְּדוֹלָה: (כב) וַיֹּאמֶר אֶהְרֹן אֵל יַחַר אֵף אֲדַנִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת הָעָם כִּי בָרַע הוּא: (כג) וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכּוּ לִפְנֵינוּ כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מָה הִיָּה לוֹ: (כד) וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמִי זֶהָ הַתִּפְרָקוֹ וַיִּתְּנוּ לִי וְאֶשְׁלַכְהוּ בָאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה: (כה) וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת הָעָם כִּי פָרַע הוּא כִּי פָרַעָה אֶהְרֹן לְשִׁמְצָה בְּקַמְיָהֶם: (כו) וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לָהּ אֵלִי וַיִּאָּסְפוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי לֵוִי: (כז) וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ חֶרְבּוֹ עַל יָרֵכּוֹ עֲבְרוּ וְשׁוּבוּ מִשְׁעַר לְשַׁעַר בְּמַחֲנֶה וְהָרְגוּ אִישׁ אֶת אָחִיו וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת קָרְבּוֹ: (כח) וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי לֵוִי כְּדָבָר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפֵי אִישׁ: (כט)

people, "You have been guilty of a great sin. Yet I will now go up to YHWH; perhaps I may win forgiveness for your sin." 31 Moses went back to YHWH and said, "Alas, this people is guilty of a great sin in making for themselves a god of gold. 32 Now, if You will forgive their sin [well and good]; but if not, erase me from the record which You have written!" 33 But YHWH said to Moses, "He who has sinned against Me, him only will I erase from My record. 34 Go now, lead the people where I told you. See, My angel shall go before you. But when I make an accounting, I will bring them to account for their sins." 25 Then YHWH sent a plague upon the people, for what they did with the calf that Aaron made.

Chapter 33 1 Then YHWH said to Moses, "Set out from here, you and the people that you have brought up from the land of Egypt, to the land of which I swore to Abraham, Isaac, and Jacob, saying, 'To your offspring will I give it'— 2 I will send an angel before you, and I will drive out the Canaanites, the Amorites, the Hittites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites— 3 a land flowing with milk and honey. But I will not go in your midst, since you are a stiff necked people, lest I destroy you on the way." 4 When the people heard this harsh word, they went into mourning, and none put on his finery. 5 YHWH said to Moses, "Say to the Israelite people, 'You are a stiffnecked people. If I were to go in your midst for one moment, I would destroy you. Now, then, leave off your finery, and I will consider what to do to you.'" 6 So the Israelites remained stripped of the finery from Mount Horeb on. 7 Now Moses would take the Tent and pitch it outside the camp, at some distance from the camp. It was called the Tent of Meeting, and whoever sought YHWH would go out to the Tent of Meeting that was outside the camp. 8 Whenever Moses went out to the Tent, all the people would rise and stand, each at the entrance of his tent, and gaze after Moses until he had entered the Tent. 9 And when Moses entered the Tent, the pillar of cloud would descend and stand at the entrance of the Tent, while He spoke with Moses. 10 When all the people saw the pillar of cloud poised at the entrance of the Tent, all the people would rise and bow low, each at the entrance of his tent. 11 YHWH would speak to Moses face to face, as one man speaks to another. And he would then return to the camp; but his attendant, Joshua son of Nun, a youth, would not stir out of the Tent.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֵלֶאֱלוֹ יְדָכֶם הַיּוֹם לֹא־כִי אִישׁ בָּבְנוּ וּבִאֲחֵיו וּלְתֵת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה: (א) וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַתֶּם חָטֵאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה וְעַתָּה אֶעֱלֶה אֶל ה' אוֹלִי אֲכַפְּרָה בְּעַד חֲטֹאתֵיכֶם: (ב) וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל ה' וַיֹּאמֶר אֲנִי חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהִי זָהָב: (ג) וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חֲטֹאתֵם וְאִם אֵין מַחְנִי נָא מִסַּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ: (ד) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי אֲמַחֲנֶנּוּ מִסַּפְרִי: (ה) וְעַתָּה לֵךְ נִחָא אֶת הָעָם אֶל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לֵךְ הִנֵּה מִלְאָכִי יֵלְךָ לְפָנֶיךָ וּבַיּוֹם פִּקְדִי וּפְקֻדָּתִי עֲלֵהֶם חֲטֹאתֵם: (ו) וַיִּגַּף ה' אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶהְרֹן:

פרק לג (א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֶה מִזֶּה אֶתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הֵעֵלִיתָ מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ אֶתְנַנֶּנָּה: (ב) וְשָׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ מִלְאָכִי וְגִרְשָׁתִי אֶת הַכְּנַעֲנִי הָאֹמֶרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי: (ג) אֶל אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי עִם קֶשֶׁה עָרַף אֶתָּה פֶּן אֲכַלְּךָ בְּדֶרֶךְ: (ד) וַיִּשְׁמַע הָעָם אֶת הַדְּבָר הַרָע הַזֶּה וַיִּתְאַבְּלוּ וְלֹא שָׁתוּ אִישׁ עֲדִיו עָלָיו: (ה) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אֲמֹר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עִם קֶשֶׁה עָרַף רָגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ וּכְלִיתִיךָ וְעַתָּה הוֹרֵד עֲדִיךָ מֵעֲלִיךָ וְאִדְעָה מָה אֶעֱשֶׂה לָּךְ: (ו) וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדִינָם מִהָר חוֹרֵב: (ז) וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת הָאֵהָל וְנִטָּה לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק מִן הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֵהָל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל מִבְקֵשׁ ה' יֵצֵא אֶל אֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה: (ח) וְהָיָה כִּצְאָת מֹשֶׁה אֶל הָאֵהָל יְקוֹמוּ כָּל הָעָם וְנִצְבּוּ אִישׁ פֶּתַח אֵהָלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד בָּאוּ הָאֵהָלָה: (ט) וְהָיָה כְּבָא מֹשֶׁה הָאֵהָלָה יָרַד עֲמוּד הָעָן וְעָמַד פֶּתַח הָאֵהָל וַדַּבֵּר עִם מֹשֶׁה: (י) וְרָאָה כָּל הָעָם אֶת עֲמוּד הָעָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֵהָל וְקָם כָּל הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֵהָלוֹ: (יא) וַדַּבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה פָּנִים אֶל פָּנִים כְּאִשֶּׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה

Chapter 34 28 And he was there with the LORD forty days and forty nights; he ate no bread and drank no water; and he wrote down on the tablets the terms of the covenant, the Ten Commandments. 29 So Moses came down from Mount Sinai. And as Moses came down from the mountain bearing the two tablets of the Pact, Moses was not aware that the skin of his face was radiant, since he had spoken with Him. 30 Aaron and all the Israelites saw that the skin of Moses' face was radiant; and they shrank from coming near him. 31 But Moses called to them, and Aaron and all the chieftains in the assembly returned to him, and Moses spoke to them. 32 Afterward all the Israelites came near, and he instructed them concerning all that the LORD had imparted to him on Mount Sinai. 33 And when Moses had finished speaking with them, he put a veil over his face. 34 Whenever Moses went in before the LORD to speak with Him, he would leave the veil off until he came out; and when he came out and told the Israelites what he had been commanded, 35 the Israelites would see how radiant the skin of Moses' face was. Moses would then put the veil back over his face until he went in to speak with Him.

Numbers

Chapter 11 10 Moses heard the people weeping, every clan apart, each person at the entrance of his tent. The LORD was very angry, and Moses was distressed. 11 And Moses said to the LORD, "Why have You dealt ill with Your servant, and why have I not enjoyed Your favor, that You have laid the burden of all this people upon me? 12 Did I conceive all this people, did I bear them, that You should say to me, 'Carry them in your bosom as a nurse carries an infant,' to the land that You have promised on oath to their fathers? 13 Where am I to get meat to give to all this people, when they whine before me and say, 'Give us meat to eat!' 14 I cannot carry all this people by myself, for it is too much for me. 15 If You would deal thus with me, kill me rather, I beg You, and let me see no more of my wretchedness!" 16 Then the LORD said to Moses, "Gather for Me seventy of Israel's elders of whom you have experience as elders and officers of the people, and bring them to the Tent of Meeting and let them take their place there with you. 17 I will come down and speak with you there, and I will draw upon the spirit that is on you and put it upon them; they shall share the burden of the people with you, and you shall not bear it alone....."

וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֵׁעַ בֶּן נּוּן נָעַר לֹא יָמִישׁ
מִתּוֹךְ הָאֵהָל:

פרק לד (כח) וַיְהִי שָׁם עִם ה' אַרְבָּעִים
יָמִים וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל
וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל הַלְחָת אֶת
דִּבְרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים: (כט)
וַיְהִי בִרְדַּת מֹשֶׁה מִהָרָר סִינִי וְשָׁנִי לַחַת
הַעֲדַת בֵּיד מֹשֶׁה בִּרְדּוֹתָיו מִן הָהָר וּמֹשֶׁה
לֹא יָדַע כִּי קָרוֹן עוֹר פָּנָיו בִּדְבָרוֹ אֹתוֹ:
(ל) וַיֵּרָא אֶהָרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרוֹן עוֹר פָּנָיו וַיֵּירָאוּ מִגִּשְׁתֹּת
אֵלָיו: (לא) וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיֵּשְׁבוּ
אֵלָיו אֶהָרֹן וְכָל הַנְּשָׂאִים בְּעֵדָה וַיִּדְבֹּר
מֹשֶׁה אֲלֵהֶם: (לב) וְאַחֲרֵי כֵן נִגְשׂוּ כָל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְּחוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה'
אֹתוֹ בְּהָרָר סִינִי: (לג) וַיְכַל מֹשֶׁה מִדְּבַר
אֲתָם וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מַסְסָה: (לד) וּבָבֹא
מֹשֶׁה לִפְנֵי ה' לְדַבֵּר אֹתוֹ יָסִיר אֶת
הַמַּסְסָה עַד צֵאתוֹ וַיֵּצֵא וְדִבֶּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר יִצְּחוּ: (לה) וַיֵּרָאוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת פָּנָיו מֹשֶׁה כִּי קָרוֹן עוֹר פָּנָיו
מֹשֶׁה וְהִשִּׁיב מֹשֶׁה אֶת הַמַּסְסָה עַל פָּנָיו
עַד בֹּאוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ:

במדבר

פרק יא (י) וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת הָעָם בֹּכֶה
לְמִשְׁפַּחְתּוֹ אִישׁ לְפָתַח אֹהֶלוֹ וַיֵּחָר אָף
ה' מְאֹד וַיַּעֲרִינִי מֹשֶׁה רָע: (יא) וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל ה': לָמָּה הִרְעַתָּ לַעֲבָדְךָ וְלָמָּה
לֹא מִצֵּיתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ לָשׂוּם אֶת מִשְׁאַ
כָּל הָעָם הַזֶּה עָלַי: (יב) הֲאֵנֹכִי הָרִיתִי
אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה אִם אֲנֹכִי יִלְדֵיתִיהוּ כִּי
תֹאמַר אֵלֵי שְׂאֵהוּ בְּחִיקְךָ כְּאֲשֶׁר יִשְׂאֵ
הָאָמִן אֶת הַיֶּלֶק עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁפַּעְתָּ לְאַבְרָהָם: (יג) מֵאִין לִי בָשָׂר
לִתֵּת לְכָל הָעָם הַזֶּה כִּי יִבְכוּ עָלַי לֵאמֹר
תִּנֵּה לָנוּ בָשָׂר וְנֹאכְלָה: (יד) לֹא אוּכַל
אֲנֹכִי לִבְדִּי לָשׂאת אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה כִּי
כִבֹּד מִמֶּנִּי: (טו) וְאִם כָּכָה אֵת עֹשֶׂה לִי
הָרַגְנִי נָא הֲרֹג אִם מִצֵּאתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ
וְאֵל אֶרְאֶה בְּרַעְתִּי: פ (טז) וַיֹּאמֶר ה'
אֶל מֹשֶׁה אֶסְפָּה לִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעָתָּ כִּי הֵם זִקְנֵי הָעָם
וְשִׁטְרֵיו וְלִקְחָתָּ אֹתָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד
וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ: (יז) וַיִּרְדֵּיתִי

25 Then the LORD came down in a cloud and spoke to him; He drew upon the spirit that was on him and put it upon the seventy elders. And when the spirit rested upon them, they spoke in ecstasy, but did not continue.

26 Two men, one named Eldad and the other Medad, had remained in camp; yet the spirit rested upon them—they were among those recorded, but they had not gone out to the Tent—and they spoke in ecstasy in the camp.

27 A youth ran out and told Moses, saying, “Eldad and Medad are acting the prophet in the camp!” 28 And Joshua son of Nun, Moses’ attendant from his youth, spoke up and said, “My lord Moses, restrain them!” 29 But Moses said to him, “Are you wrought up on my account? Would that all the LORD’s people were prophets, that the LORD put His spirit upon them!”

Chapter 12 1 Miriam and Aaron spoke against Moses because of the Cushite woman he had married: “He married a Cushite woman!” 2 They said, “Has the LORD spoken only through Moses? Has He not spoken through us as well?” The LORD heard it. 3 Now Moses was a very humble man, more so than any other man on earth. 4 Suddenly the LORD called to Moses, Aaron, and Miriam, “Come out, you three, to the Tent of Meeting.” So the three of them went out. 5 The LORD came down in a pillar of cloud, stopped at the entrance of the Tent, and called out, “Aaron and Miriam!” The two of them came forward; 6 and He said, “Hear these My words: When a prophet of the LORD arises among you, I make Myself known to him in a vision, I speak with him in a dream. 7 Not so with **My servant Moses**; he is trusted throughout My household. 8 With him I speak mouth to mouth, plainly and not in riddles, and he beholds the likeness of the LORD. How then did you not shrink from speaking against My servant Moses!”

Deuteronomy

Chapter 33 **1** This is the blessing with which Moses, **the man of God**, bade the Israelites farewell before he died.

Chapter 34 1 Moses went up from the steppes of Moab to Mount Nebo, to the summit of Pisgah, opposite Jericho, and the LORD showed him the whole land: Gilead as far as Dan; 2 all Naphtali; the land of Ephraim and Manasseh; the whole land of Judah as far as the Western Sea; 3 the Negeb; and the Plain—the Valley of Jericho, the city of palm trees—as far as Zoar. 4 And the LORD said to

וְדִבַּרְתִּי עִמָּךְ שָׁם וְאַצְלֵתִי מִן הָרוּחַ
אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּשְׁמִתִּי עֲלֵיהֶם וּנְשָׂאוּ אִתָּךְ
בְּמִשְׁאֵל הָעָם וְלֹא תִשָּׂא אִתָּה
לְבָדָּךְ.....

(כה) וַיֵּרָד ה' בַּעֲנָן וַיִּדְבֹּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר
מִן הָרֹחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל שְׁבָעִים
אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי כְנוּחַ עֲלֵיהֶם הָרֹחַ
וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסֻפוּ: (כו) וַיִּשְׁאַרְוּ שְׁנֵי
אֲנָשִׁים בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם
הַשֵּׁנִי מִיָּדָד וַתֵּנַח עֲלֵהֶם הָרֹחַ וַהֲמָה
בִּכְתָּבִים וְלֹא יָצְאוּ הָאֲהֵלָה וַיִּתְנַבְּאוּ
בַּמַּחֲנֶה: (כז) וַיֵּרָץ הַנֶּעֱר וַיִּגַּד לְמֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר אֶלְדָּד וּמִיָּדָד מִתְנַבְּאִים
בַּמַּחֲנֶה: (כח) וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון מִשֵּׁרֶת
מֹשֶׁה מִבְּחָרָיו וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי מֹשֶׁה
כָּלֵאִם: (כט) וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הֲמִקְנָא
אֶתָּה לִי וּמִי יִתֵּן כָּל עַם ה' נְבִיאִים כִּי
יִתֵּן ה' אֶת רוּחוֹ עֲלֵיהֶם:

פרק יב (א) וַתִּדְבֹר מֶרְיָם וְאַהֲרֹן
בְּמִשְׁחָה עַל אֲדֹת הָאִשָּׁה הַכֹּהֵנִית אֲשֶׁר
לָקַח כִּי אִשָּׁה כְּשִׁית לָקַח: (ב) וַיֹּאמְרוּ
הָרַק אֹד בְּמִשְׁחָה דָּבַר ה' הֲלֹא גַם בְּנוֹ
דָּבַר וַיִּשְׁמַע ה': (ג) וְהָאִישׁ מִשָּׁה עֲנוּ
עָנִיו מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה: ס (ד) וַיֹּאמֶר ה' פְּתָאם אֶל
מִשָּׁה וְאֶל אֶהֱרֹן וְאֶל מֶרְיָם צֹאוּ
שְׁלֹשְׁתֵּכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ
שְׁלֹשְׁתָּם: (ה) וַיֵּרָד ה' בְּעָמֹד עָנָן
וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אֶהֱרֹן
וּמֶרְיָם וַיָּצְאוּ שְׁנֵיהֶם: (ו) וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ
נָא דְבָרֵי אִם יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם ה' בְּפִרְאָה
אֵלָיו אֲתוֹדַע בְּחִלּוֹם אֲדַבֵּר בּוֹ: (ז) לֹא
כֹן עֲבַדִּי מִשָּׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא:
(ח) פֹּה אֶל פֹּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמִרְאָה וְלֹא
בְּחִידָת וַתִּמְנַת ה' יִבִּיט וּמִדּוּעַ לֹא
יֵרָאֵם לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי בְּמִשָּׁה:

דברים

פרק לג (א) וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ :

פרק לד (א) וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעֶרְבַת מִזְבֵּחַ
אֶל הָרֹאשׁ וַיִּבֹּא רֹאשׁ הַפָּסָקָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
יְרֵחוֹ וַיִּרְאֶהוּ ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ אֶת

<p>him, "This is the land of which I swore to Abraham, Isaac, and Jacob, 'I will assign it to your offspring.' I have let you see it with your own eyes, but you shall not cross there." 5 So Moses the servant of the LORD died there, in the land of Moab, at the command of the LORD.</p>	<p>הַגִּלְעָד עַד דָּן : (ב) וְאֵת כָּל נִפְתָּלִי וְאֵת אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן : (ג) וְאֵת הַנֶּגֶב וְאֵת הַכֶּכֶר בְּקֶעֶת יְרֵחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד צֹעַר : (ד) וַיֹּאמֶר ה' אֵלָיו זֹאת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ אֶתְנֶנָּה הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינֶיךָ וְשָׂמָּה לֹא תַעֲבֹר : (ה) וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד ה' בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל פִּי ה' :</p>
---	---

<p>4) Babylonian Talmud – Tractate Sotah 14a And Rabbi Hama, son of Rabbi Hanina, says: What is the meaning of that which is written: "After YHWH your God shall you walk, and Him shall you fear, and His commandments shall you keep, and unto His voice shall you hearken, and Him shall you serve, and unto Him shall you cleave" (Deuteronomy 13:5)? But is it possible for a person to follow the Divine Presence? But hasn't it already been stated: "For YHWH your God is a devouring fire, a jealous God" (Deuteronomy 4:24)?! Rather, the meaning is that one should follow the attributes of the Holy One, Blessed be He. Just as He clothes the naked, as it is written: "And YHWH God made for Adam and for his wife garments of skin, and clothed them" (Genesis 3:21), so too, should you clothe the naked. Just as the Holy One, Blessed be He, visits the sick, as it is written: "And YHWH appeared unto him by the terebinths of Mamre" (Genesis 18:1), so too, should you visit the sick. Just as the Holy One, Blessed be He, consoles mourners, as it is written: "And it came to pass after the death of Abraham, that God blessed Isaac his son" (Genesis 25:11), so too, should you console mourners. Just as the Holy One, Blessed be He, buried the dead, as it is written: "And he was buried in the valley in the land of Moab" (Deuteronomy 34:6), so too, should you bury the dead.</p>	<p>4) תלמוד בבלי מסכת סוטה (יד.) ואמר רבי חמא ברבי חנינא, מאי דכתיב: אחרי ה' אלהיכם תלכו? וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה? והלא כבר נאמר: כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא! אלא להלך אחר מדותיו של הקדוש ברוך הוא, מה הוא מלביש ערומים, דכתיב: ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, אף אתה הלבש ערומים; הקדוש ברוך הוא ביקר חולים, דכתיב: וירא אליו ה' באלוני ממרא, אף אתה בקר חולים; הקדוש ברוך הוא נחם אבלים, דכתיב: ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו, אף אתה נחם אבלים; הקדוש ברוך הוא קבר מתים, דכתיב: ויקבר אותו בגיא, אף אתה קבור מתים... דרש ר' שמלאי: תורה - תחלתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים; תחילתה גמילות חסדים, דכתיב: ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם; וסופה גמילות חסדים, דכתיב: ויקבר אותו בגיא.</p>
---	---